

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவநீதி

SAIVANEETHI

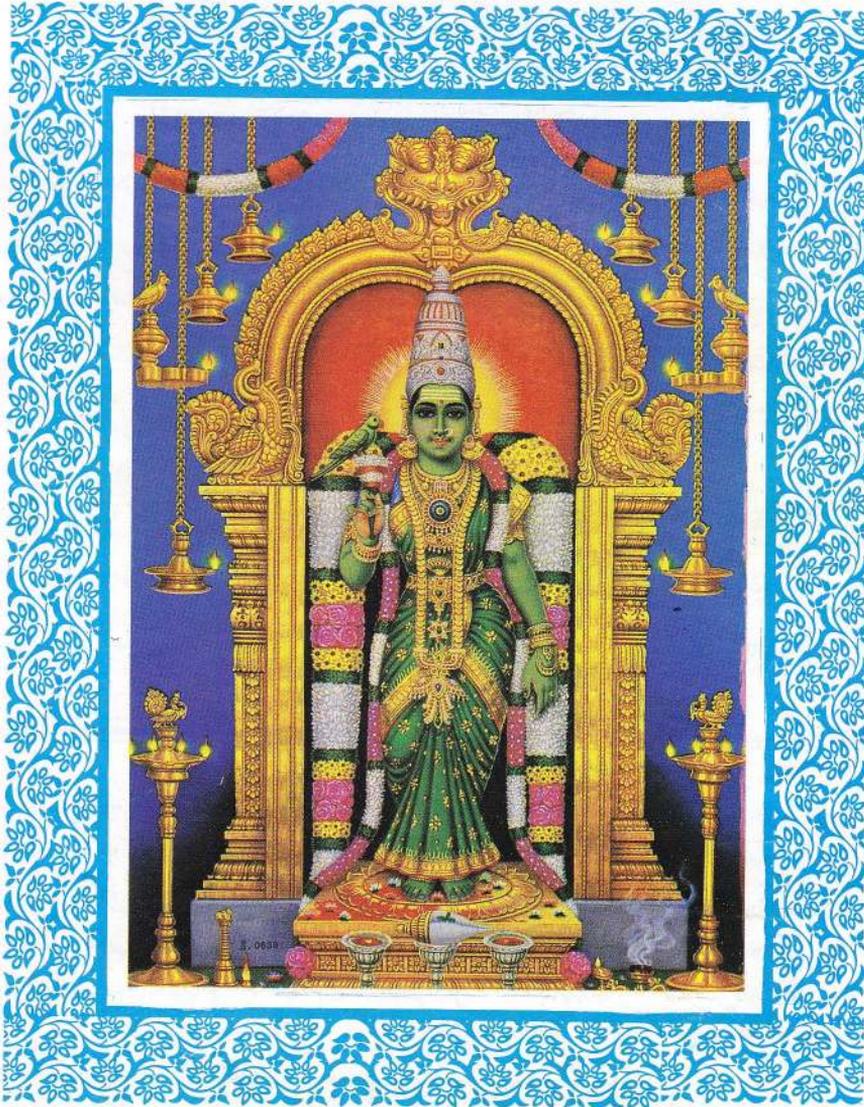

மலர் 07

சுபானு - பங்குனி

MARCH - APRIL 2004

இதழ் 12

ரூபா 25/=

சைவ எழ்ச்சீப் பெருவீழா

தாரண வருடம் சிந்திரை மாதம் 13ம், 14ம், (24,25-04-2004)திகதிகளில் பம்பலப்பட்டி கரவந்தி மண்டபத்தில் சைவ எழ்ச்சீப் பெருவீழா நடைபெற உள்ளது. தாஞ்சிபுரம் தொண்டைமண்டல ஆதினம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஜாம்பியகாச தேசிக டர்மாசாரிப சுவாமிக்கள் அவ்வீழாவில் அருளாசி வழங்குகின்றனர்.

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

வீழா அமைப்புக்குழு
சைவநீதி

பொருளடக்கம்

	மக்கள்
01. திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிக்கள் அருள்வ சுவனூருவம்.....	02
02. ஜடங்கம் உந்த பாடி.....	04
03. சைவ பூஜணர்.....	07
04. சீவபராணம் கேட்டல்.....	10
05. சீவவந்திபர்.....	11
06. அத்துவிதப் பொருள் காப்பாம்.....	13
07. கெடுவான் கேடு நீணைப்பான்.....	17
08. ஓதுவது ஒழிபல்.....	24
09. திருக்கோயில்.....	23

எங்களிடம் ஐயப்பொன், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு விக் கிரகங்கள், வீட்டுபூசைப் பொருட்கள், கலைநயம் மிக்க சீலா விக் கிரகங்கள், கோபுரக்கலசங்கள், பட்டுக்குடைகள், சூம்பக்குடைகள், அந்திரவட்ட, பூச்சக்கரக் குடைகள், ஆலவட்டம், கருட்டி மயூர தோரணம், திரைச்சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கிரீடங்கள், வாசு மாலை மற்றும் மீன்வார மங்கள வாத் தியங்கள், இந் திய மலைத்தீறும் பனைத்த குத்துவிளக்குகள், வீட்டு அலங்காரப் பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலைபாரச்

28/1, விவேகானந்த மேடு, கொழும்பு-13.
தொ.பே: 2478885

கவாஹ

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி கவாமிகள்
 திருப்பிரமபுரம்
 திருவிவழக்கூற்றிருக்கை
 சீவனுருவம்

பண் : விபாழக் குறிஞ்சி

திருசிற்றம்பலம்

ஒருந வாயிலை மானாங் காரத்
 தீரியல் பாபொரு வின்புழைல் புதலம்
 ஒன்றிய இருசுடர் உடல்கள் பிறவுந்
 படைத்தளித் அழிப்பழம் முாத்திக ளாயினை
 இருவரோ டொருவ ளாகி நின்றுவை

5

ஓரா விழல் ஒன்பழல் இரண்டும்
 மும்பொழு தேத்திய நாள்ளுக் கொளிரெடு
 காட்டினை நாட்டும் முயல் கோட்டினை
 இருபிடி அரவமே டொருமுகி சூழவை
 ஒருதா வீரமின் முயிலைப் புலம்.

10

நாற்கால் மனம்பரி ஐந்தலை அரவம்
 வந்திலை வாயந்த நால்காட் மும்புழத்
 திருக்கை டொருகி கடழிக துரித்தனை
 ஒருமைய இருகால் வளைப் ளாங்கி
 முப்பரத் தோடு தாளிலம் அஞ்சிக்

15

கொன்று தலத்தற அநுணைய யுழந்தனை
 ஐம்புலம் நாலம் அந்தக் கரணம்
 முகதுணம் இருவளி பெருநவிய வானோ
 ஷத்த வின்ற னைப்பொருக்கிய ளாயினார்
 இருபிறப் போர்ந்தமுப் பொழுது குறைமுடித்து

20

நாண்மறை யோதி ஐயங்க வேண்டி
 அமைததா றக்க முகமெய்யுள் யோதி
 வரவமுறை பயிளிரெழு வாயிறனை ளாக்கும்
 பிராபுரம் செனினை
 அறுபதம் முடிசூன் வேறுபுரம் வீறும்பினை

25

இரவிய மைந்துணர் புகழி யாய்ந்தனை
 பொங்குநாற ஆல்குற் பொங்குநு விளம்பினை
 பாசீழ வுலகுற் முனையகோல் யிகந்த
 தோணிபுரத் துறைந்தனை கொணைய இடுபிடி
 வாயந்த முந்தாய் ஒய்ந்தனை

30

சுயானு என நூலகம்
சுழிப்பாணம்

வரபுர மென்றுணர் பிரபுந் துணர்த்துணை
ஒருமலை பெருந்த இந்நகரம் அரக்கனை
விறல் மெடுத்த கருவினை புறவர் புரிந்தனை
முற்றித் துயின்றோன் நான்முனை அறியாப
பண்ணொடு தின்றனை சண்டை யமர்ந்தனை

35

ஐயுறம் அமணரும் அறுவகையத் தேறும்
ஊழிய முணராக காழி யமர்ந்தனை
எச்சனை ழிசையோன் மொச்சையை மெச்சினை
அறு பதமும் ஐந்தமர் கல்வியும்
மறைமதல் நானொம்

40

முன்று காலமுந் தோன்ற நீன்றனை
இருமையின் ஒருகாமமும் ஒருகாமரின் பெருணையும்
மறவிலா மனாடியார்
கழுமல் முதுபதிக் களனிபன் கட்டுரை
கழுமல் முதுபதிக் களனிபன் அறியும்

45

அணைய தன்மையை அதுலின் நீன்றனை
நிணைய வல்லவர் இல்லைநீள் நிலையே

47

சிறுச்சிற்றாடலார்

முர்த்திகளை அலங்காரம் பண்ணல்

அறிவர்களைக் கண்ணிவந்து அணைய பதிவுநீதிபதனைப் பெருந்ததும் இவ்வகை மா முர்த்தியாகவும் பெயர்
அவர்களுக்குப் பெருமையாகவும் பெருந்ததென்கிறான். அம்முத்திகளை 'சிவ சயனி'யாகவும், சீல நாடபமாகவும்,
சிவ சூரியாகவும், சீல இந்நம்பனாகவும் உண்டான அலங்கார முறை பற்றியும் பெறு அம்முத்திகை அணையாக அறிந்து
கொண்டே அறிவகைய முத்தும் அறிவநீடுவண ஆவையாளர் ஆகமமுறையடி நினைவு பெறிய முத்தியாக நுகர
பெறும் விடாதுள்ள வதுகடும் விதியாக. அம்முத்திகளை முறையாகவே அலங்கரித்து வகுப்பதற்கு மிக வேண்டிய
புள்ளியாகும்.

நிபரையாகிய முத்திகளை நின்ற அரண்களும், இயற்கையாகிய முத்திகளை அடுத்தபடியாகவும், அவைமுத்தியை
அந்த அறிவுத்தியாகவும் அலங்கரித்து அவைமுத்திகளை மார்பு நிபரையிற் குறையும், முத்தியின் அறிவுநீடுவின் வகுப்பும்,
யக்களம், வேலை அறிவியல்களும் நிபரையாகட்ட அல் வணர் வயத்துக் கூட என அலங்கரிப்பால், சீல நாடபமாகவும்
விக்கியாகவும் நிபரையு லீலமுத்தியாக அலங்கரித்தல், சிவசகலின் விஷயவகுப்புகளைக் கற்றித்தல், சந்தி செயல்
நீடுவியைநீடு வேதிகளாகக்கொள், கண்ணிய சந்திரியில் நீடுவியைத்தெளவும் அலங்கரித்தல், உத்திரமுத்தியை
சந்திரியாகவும், சந்திரமுத்தியை உத்திரமுத்தியாகவும் அலங்கரித்தல், திருவடிகளாகவும் அலங்கரித்தல் முதலிய விதி
அலங்காரங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அதுடன் சிறந்த முத்திகள் அடல் அறையாளர்கள் அலங்கரிப்பவரையுள்ள
அத்தேவரும் தீவரும் பெருநீடுவியாகவும், சிவசகலின் பெயர் அறிவநீடுவியாகவும் அலங்கரிப்பவரையும் வாரண
பெருத்தியாகவும் துணையால் உத்திரமாகவும் ஆபரணங்கள் அடிகா இணையால் அலங்கரிக்கக்கூடாது என்று கூறியுள்
ளாகும். சிறு அறிவ ஆவையின் கருவியுள்ள

அறைய அறிவியின் அறையவந்தி ஆவையிடுவன சீலநாடபமாகவும் அவற்று அலங்கரிப்பவரைய செய்யுண
அகற்றி அலங்கரிப்பவர்க் குற்றமென்று குறுகவும் உத்திரமாகவும்.

அன்று மாலைய மண்ணுக்கு அஞ்சி யூட்டும் சம்பவமொன்று காத்திருந்தது. அன்று அந்தி வேளை தன் மனைவியின் திருவாசைக்கா அகிலாண்பேசுவரி திரும்பேயமிலுக்குச் சென்றான். மன்னன் அங்கே அண்ணையின் திருவிளையிலே, தான் அடியைப்படுத்து அளித்த அடையுடன் சாங்கை போர்த்தியிருந்தவர்கண்டு மனம் வெலவெலத்தும் போனான். அழியாமலாகத் தன் அரண்மனை வாயிலில் நின்றுவன் அண்ணை தாயை ஏழாழ்த்துச் செய்யப் படுவது, அண்ணை எனக்குச் செய்யும் தொண்டு என்று அண்ணாத்திய தீரணியையொட்டாதான் இது என உணர்ந்தான். மண்ணை விசயநெங்கநாடு சொக்கநாதன், இதுநடத்தில் அகிலாண்பேசுவரியின் தாய்க்கு குறிப்பிட்ட மாலையினையினர் (புதிதாக) மாற்றுவது வழக்கம். இம்நிபந்தம் பெருநிழலாக அமையும்; அடியுடன் விழாக் கோலம் பூணும். இங்கே மாலையிராயிப் பட்டருக்கும் திருக்கூலர் அபிராயி அம்மணியின் தாடங்கத்தியுடைய அர்ப்பு அளவை கதைப்பொன்று உண்டு.

மயூரத்தில் இருந்து தாங்கம்படி செல்லும் வழியில் அருங்கூலர் என்ற புனித மலம் அண்டத்திருக்கின்றது. நஞ்சுண்டு அரிந்ததையதேவர்க்களித்த அமிர்தமடேசுவரர் அன்னை அபிராயியைப்போடு இத்தலத்தில் வீழ்ந்துவந்து அருள்பாவிக்கின்றார். இப்புகழ் பூசியில் விபரம் மரமில் போன்றிபகர் அபிராயிப்பட்டார். அவர் அங்கிசையின் பெயரொடு தொரிடையவர். (பெரியாழ்வாருக்குள் பட்டர் அண்டிவர் விநாயகர் உண்டு.) சக்தி உபாயவான இவர் அண்ணையை ஒளிவடிவமாகக் கண்டு பேராண்டிப் பெருகொள்ளத்தீர் களிப்பவர். மக்கள் அளிசை அருள் தயலைய அன்றாது ஏழன்பு படுக்குவர். அவரோ இவற்றையப் போருட்டுத் துவதே இல்லலை.

அக்கால மட்டத்தில் தஞ்சையை அரபோலி மன்னன் அழ்சி புரிந்து வந்தார். செங்கித்தியும்,

மயயாடுபாடும் தீரைந்தவர் அவர். அவர் ஒரு சாதாரண அயாவாலை மானன்று காணே சங்கமத்தில் நிராடிவிட்டுப் போய் வழியில் புர் அளித்தசுடேசுவரையும் புர் அபிராயிசையும் தெரிவினை செய்து விரும்பித் திரும்புமலவுவர அடைந்தார். அவர் அடியைத்து செல்லும் போது அபிராயிப்பட்டர் அம்பிசையின் சந்தி தியில் நினைப்பு மரம்பிந்திக் திபானத்தில அயாத்திருந்தார் அன்றாது தேசவாழையாவம் மண்ணைக் கவந்தது பக்கத்தின் இருந்தோயைப் பார்த்து இவர் யார் என்று கேட்டார். அவர்கள் இவ்வொரு சந்தி உபாசகரான பித்தர் என்றனர். அளதச் செவி மடுத்த மன்னன் உள்ளே அம்பிசையையக் குறித்து மீளும் போது பார்த்துடன் பேச வேண்டும் என்ற உள்ளத்தினர் பிசையால் "பிசை" இன்று என்னை நினை" என்று கேட்டார். அம்பிசையின் அத்து விதமாய்க் கவந்திருந்த பார்த்து மன்னன் கேட்டது அன்றாதுறையாய்க் கையில் விழுந்தது. தன்னை மறந்த நிலையில் இருந்த பட்டர் இன்று பூரணை நாள என்று பதிலளித்தார். அக்கம் பக்கத்தில் நின்றுவர்கள் அயாவாலை நாலையப் பெளர்ணமி என்று கருகின்றாரே பெளப் பகடி பண்ணினர். மண்ணை மாலைய சேர்ந்தான். மண்ணை போகியினர் நினைக்கலைந்த அபிராயிப்பட்டர் இச்சம்பவத்தை நினைந்து மனம் நொந்தார். அக்கே தன்னி முப்புடன் தவமேற் கொள்ளுமவர் அப்பழிய வின்றார் தன்னை மீட்க வேண்டும் என அம்பிசையை வேண்டினார். அம்பிசையின் சந்தியில் அயுறான சிபங்கு, வெட்டி அதிலே நெருப்பு மட்டி அதன் மேலே 100யாழிரை போருத்திய உறியைய மட்டிக் தொங்க விட்டு அதில் இருந்து அம்பிசையை மலம், மொடு, பெய்யாமல் வணங்கி அவன் விட்ட பிழையைத் துடைத்து உலகம் போற்றும் சிறப்பை அங்கிசை தராமலின் தான் இத்த பெருநிபந்தக் கொப்பறையில் வீழ்ந்து இறப்பேன் எனத் திடசங்க அர்ப்பம் செய்து "உதக்கின்ற" எனத்தொடங்கும் அந்தாதியைப்

Let not (a king) despise (an enemy) nor undertake anything (against him), until he has obtained (a suitable) place for besieging him. 491

பாடத் தொடங்கினார். ஒவ்வொரு பாடலும் பாடி முடிந்தவுடனே ஒவ்வொரு கயிறையும் வெட்டிப் போண்டே பாடலைத் தொடர்ந்தார். இச்சூழ்நிலைபிறகு திரவணும் கோலைக் கடலை அடைந்தான். அப்போது எழுபத்தொன்பதாம் பாடல் துவங்கியது.

வழக்கே அநுஷ்டங்கு அபிராம
 மயக்கக்கு வேகம் கொள்ள
 வழக்கே ஊழிய கிண்குண்டு
 மயக்கு அவ்வழி கிடக்கப்
 பழக்கே பழுவற்று விவம்
 பாளங்களை செய்து பாழ்நகரக்
 குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்
 காரியங்கு மயக்க காரியங்கு

என்ற பாடல் பாடி முடிந்த உடனே அபிராமி அம்மை பாட்டுக்கு வெளிப்புறக்காட்சி கொடுத்த சூழ்நிலை அழிந்து மண் உட்படவயம் ஒன்றாய் சுற்றிச் சென்றதிலே ஏறிந்தாள். அத்தாடங்கம் வட்டமான புறம் சந்திரனாகியப் பல வேடி நில வின் ஒளிபாய் நில வானில் ஊர்ந்து வந்தது அந்நகர மயமாய், ஞானப்பிழம்பாய்க் காட்சியளித்த அம்பிகை பட்டரை நோக்கி வாய் போட்டுச் சரபோஜி மன்மணிற் காரிய சொல்லைபுற மெய்ப்பீத்து நிறுவினோம். தொடர்ந்து அந்நகரமைய முடிப்பவராக என ஆணைபிட்டு மறைந்தருளினார். பட்டரும் கோலமும் பொறுளுவாய் நடமாடும் பரிபாசுப் பூர்வகாடியை,

கட்டியவா என்னைத்
 கண்ணாடியில் கொடியவினை
 ஓட்டியவா என்னை ஓடியவா
 கண்ணை 2 மீட்டர் கண்ணை
 காட்டியவா கண்டகண்ணை
 மண்ணை களிக்கின்றவா
 அட்டிய வானும் அட்டகத்
 கண்ணை அண்ணங்கே

என்பபாடி தொடர்ந்து 20 வெங்கடிகள் பாடல் களைப்பாடி அந்நகரமைய முடித்தார்.

இருதாடங்கத்தின் ஒளி புறம் கொஞ்சம் விசுக்கன் மக்கள் ஆரவாரம் செய்தனர். மண்ணைத் தூள் பட்டரைப் பிழையாக மதித்தமைக்காக வறுத்தி வேண்டி. கோளவயங்களைச் செய்தவர் அந்நிலை நாம் படிக்கும் அபிராமி அந்நகரமாய். தாய்க்கார் என்ற அளி கோட்டையே ஆயிக்கும். கம்மல், ஓலை, கமலம் என்ற வந்தகாரை இதுநகரம். தாரை மலம்போல் கற்கவணம் கொண்டமைந்தமைபால் அது கமலம் என்ற நைக்கப்பட்டு. அது மருள் கம்மலாயிற்று. காதோலை என்று அந்நகரம் பெயர். தோடுகள். பசுமையின் எனும் பாடலைத் தொடங்கியவர் ஞானசம்பந்தர். அத்தநகரமைய அபிராமி புகழிற் போன்செய்யவேலை ஒரு காத - ஒருகாது கரி சங்க நின்று புறம் எனப்பாடினார். பாதிசென்றும் பாதிபாதிபுறமாய் அத்தநகரமைய இந்நகர கோலத்தை மணிவாசகர் சொல்லோ விபரமாய்த் தீர்மானித்தார்.

தோலும் துள்ளும் துவையும் சநகர் தோடும்
 மயக்கமென்றே நிறம் பகல்காடும் மயக்கமென்றே
 குலமும் தொக்க வளையும் உடைத் தொண்ணைக்
 கோலமே நோக்கிக் குளிர்ச்சுமைய் கொஞ்சமாய்
 திருக்கோதும்பி

அபிராமி பாடலின் பக்கி நிலைமை வெளிப் படுவதேய் இந்நகரமைய பணம் சம்பாதிக்கும் நோக்கோடு சொல்லு களை தெரிபையார். பட்டரையும் கொல்லைப்படுத்தவதற்கும். வட அமெரிக்காளிலே ஒரு நூலை அறக்க 100 பால்களை பக்தீரம் அறவிடுவது எவ்வளவு சிலந்திரோகம். 100 கயிறுகளை வெட்ட எடுக்கும் பணம் நம் தாயகத்தில் எழுபது அநாகைச் சிறுவர்களின் உணவு, உடை உரைபுள். கமல தாரம், கல்வி போன்ற பல தேவைகளைப் பூர்த்திபாக்க உதவினால் அநுஷ்ட கொள்பு தாயகமாய். மயக்கம் சேவையே மயாதேவன் சேவை. ஏழுநிலை இந்நகரம் என்ற ஏழுநிலை யோடும் இருப்பார்கள். மய பணம் அறக்கோ

தொடர்ச்சி 168 மீட்டர்.....

<p>முரண்கொடுத்த விபரமாய் வளங்கும் அறக்கொடுக்கு ஆம்: அருக்கம் பலவும் அரும் வாய்க்கொடுக்க உடைய அறக்கொடுக்கொடுக்க, அறக்கம் கொடுத்தான் 2 மீட்டர் அறக்கொடுக்க 100 கண்கொடுக்க அரும்.</p>	<p>492</p>
--	------------

சென்னை இலக்கிய சபை

சைவநூலினம் தமிழ் விளக்கம்

மான்விங்கம், கோமயலிங்கம், வேண்டெயலிங்கம் என்னும் மூன்றும், மத்திய சைவர்கள் பூஜித்தற்கு உரியன. பழனிங்கம், மாணிக்கம், அத்தனைக்கொன்றும் மூன்றும் வைசியசைவர்கள் பூஜித்தற்கு உரியன. தெறபைலிங்கம், புஷ்பமாலாலிங்கம், சிங்கமலைக்கொன்றும் மூன்றும் நான்காவது சைவரான வேளாள முகலியோர் பூஜித்தற்கு உரியன. ஏனைய லிங்கங்கள் சைவனரும் பூசித்தற்கு உரியனவாதலின் பொது. இவ்வாறு அம்மையின் ஆகமத்திலும், அரண்மனையிலும் வரப்பெற்றிருக்கிறது.

பாணலிங்கத்தின் உற்பத்திவாறு :- பாணாகரென்னும் அரண்மனையின் பல் சான்றிரங்கங்களையும் புராணங்களையும் பெரியோர்கள் வாயிலாகக் கேட்டு வரும் பொழுது ஒரு தினம் சிவலிங்கத்தின் மதிமையைக் கேட்டான். கேட்டது முதல் வேறொன்றையும் கேளான் சிவபுறைய செய்ய வேண்டும் என்றும் அளிப்பின் வித்திரால், சிவபுறமான னோய்கி அநேக காலம் தவிர செய்தான். அந்தத் தவத்திற்கு சிவபுறமான் இரங்கி அவனுக்கு கொளியாடுத் தோன்றி மன்ன வேண்டும் என்று அவனைக் கோருளா, அப்பொழுது அந்தப் பாணாகரன், அய்யமற் சிரசும், இரண்டாயிரங் கைகளும் இரப்படுனாலும், சிவபுறைய செய்ய வேண்டுமென்பதில் மிதந்த விரும்பம் இரங்கினாலும், பதினான்குலோகங்களையும் அடவென்றெமென்றும் ஆகையினாலும் பதினான்கு கோடி சிவலிங்கம் வேண்டும் என்று கேட்டான். அப்பொழுது, சிவபுறமான் இயய மலைக்குச் சமீபத்தில் உள்ள மயங்கம் கரைவிட்டுந்து தர்முடைய பிரதம கணங்களைய் கொண்டு, சிவலிங்கங்களை எடுத்ததுவரச் செய்து, பாணாகரனுக்குக் கொடுத்தி, சிவ புறைய செய்யும்படி கட்டளைவிட்டும் மயங்கத்திற் கொடுத்தருளினார். பின்னர் பாணாகரன் அம்மையே சிவபுறைய செய்து அந்த அரண்பாகங்களையெல்லாம் அநேக கோடி காலம் அனுபவித்து, அதன் பின்னர் சிவபுறமான் திருவுடம்படி அந்த பதினான்கு கோடி சிவலிங்கங்களையும் பரிசைவத்திலும், கங்கா நதியின் மத்தியிலும், நீலகண்ட தேவால முதல் முக்கிய தலங்களிலும், யமுனை நதியினைய மத்தியிலும், மற்றும் பண்ணிய நதியின் மத்தியிலும், கன்னியாகுமரிவிலும் வைத்தான். அந்தலிங்கங்களின், இப்பொழுது காணப்படுகளை பல, அவற்றுள் உத்தமமான லிங்கம் எனக்கொள்ளத்தக்கது எந்தலிங்கமெனில் ரேகையாகிய கீழும், பிந்துவாகிய வாயும், களங்கமாகிய கருப்பும், மிகுந்த களையும், பலவாணங்களாகிய சித்திரங்களும் உட்கம் அழிபும், பருக்கைக்கல்லும், பக்கத்தாரும்பும், வெடிப்பும் எனலும் துறங்கலில்லாமல், லிங்கத்திற்குமைந்த அரண்மனையுடன் திக்குமிடு கோல் எங்கும் உருண்டையாகவும், கர்ப்பவாய் பறம்போல் கருப்பாகவும், பாணலைக்குப் பிரியமாகவும் உள்ளதாய் தன்னுடைய அந்சிரியர் மையிவையே தரப்பட்ட பாணலிங்கம் எத்திரொத்தமென்று அறிந்து கொள்க. இன்னாறு காமிகாமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

Even to those who are men of power and expedients, an attack in connection with a fortification will yield many advantages. 492

ராமச்சிவபால் செம்பப்பட்ட சிவலிங்கத்தில் பெருமையை வாதுளாகுலத்திற் கறியகொறுபீரால்
வேறெந்த ஆகமத்திலும் களையில்லை, அந்தப் பெருமை வருமாறு :- ரசலிங்கத்தைப்பற்றிய சித்த
அப்பொழுதே சுகல பாபங்களும் நீயும். இந்த விங்கத்தை இரண்டு அல்லது மூன்று நாள் புனை
செய்த மாத்திரத்தில் சமல் ஐசகார்பாசங்களும் வரும். அந்த லிங்கத்தில் செய்ய ஒரு நாள் புனை
பிணைந்த இரட்டகாரிய சித்தியைப் கொடுக்கும். இன்னும் அந்த லிங்கத்தினுடைய ஒருநாள்
புணையானது மூன்று கோகங்களிலும் எவ்வளவு சிவலிங்கம் உண்டோ அவ்வளவு சிவலிங்கங்களையும்
புணித்தால் எவ்வளவு பலன்யும் உண்டோ அவ்வளவு பலன்களையும் தரும். ரசலிங்க புனை
யானது பிரயாணக் கொலையாகிய தோஷத்தைப் போக்கும். அந்த விங்கத்தைப் பாப்க்க
மாத்திரத்தில் பாம்பொலைய முதலிய மகாபாபங்கள் நீங்கும். இவ்வாறு ரசலிங்கத்தில்
பெருமையை அறிந்து கொள்க.

சுயம்புலிங்கம் முன்று வகையாகும். அவற்றின் உற்பத்தி வருமாறு :- அனந்தருடைய
அளவற்ற சிரமம் அமைதலால் காலாக்கினி ருத்திரருடைய கோபாக்ஷியில் நின்று மூன்று
நிப்பொறிகள் உண்டாயின. அந்தத் தீப்பொறிகள் மூன்றும் நிரழலம், சுழலம் என்பது முதலிய
பெயரால் மூன்று லிங்கங்களாயின. அவற்றுள், நிரழலலிங்கம் ஐயைப்பிரிப்பது, சுழலலிங்கம்
முடியில் மலையை அதாரமாகவுடையது. இந்த விங்கம் ஆக வாக்சியங்களால் அழியப்படும்.
ஏனைய லிங்கம் மண் முதலியவைகளின்றும் உண்டாயிருப்பது. இவ்வாறு சுயம்பு லிங்கம் மூன்று
விதமாகும். இதன் மலையை மலவாராக இருக்குமாதலின் எவ்வாறு வருணிக்க முடியும். இவ்வாறு
காமியத்தில் கற்பப்பட்டுள்ளது.

வாதுளாகமத்தில் தத்துவமென்றும், மூர்த்தியென்றும், பிரபாலமென்றும் மூன்று வகையாகக்
கற்பப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் தத்துவம் ஹிஷ்கவெடுபமாய் இருப்பது, மூர்த்தி சுகளமாய்
இருப்பது, பிரபாலம் இவையிரண்டும் சேர்க்காக மூர்த்தியானது இருபத்தைந்து விதமாய்ப் பரமீவ
னுடைய கொடியாக இருக்கின்றது.

மகேசுவரீடத்திலிருந்து தோன்றிய சுந்திரசேகரர் முதலான இருபத்தைந்து விக்கிரகங்களும்
வியத்தலிங்கமாகும். நிகளலிங்கம் அவலியத்தலமாகும். இது சிவன் என்னும் பெயருடையது.
ஆளுடை மானும் லிங்கமமாக விளங்குவது விங்கத்தலிங்கமாகும். இது சாதாக்யமென்பதும், சில
ஆகமங்களில் ஸ்கண்டல விங்கத்தையும் வியத்தல வியத்தலிங்கமென்று சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது.
ஸ்கண்டலமென்பது தரை. இவ்வாறு வாதுளாகுலத்திற் கறியப்பட்டிருக்கின்றது.

இருபத்தைந்து விக்கிரகங்களாவன :- சுந்திரசேகரர், ம-மாசகாயர், இடபாருடர், நிருத்தர்,
மலையாசுத்திரர், அருச்சுனானுசுத்தி பாசபநாஸ்திரியமெடுத்தவர், பிச்சா ணர், காலனை உதைத்தவர்,
தீர்புரஸங்காரர், பல்குடியாகரணைக் கொன்றவர், பாணையைக் கொன்றவர், வீரபக்திரர், விஷ்ணு
பாதிபாகரனுடையவர், உமைபாதீயாமலுடையவர், கோபுரர், சுக்காளர், சண்டீசுரர், நீலகண்டி,
மயாவீஷ்ணுவுக்குச் சக்கரங் கொடுத்தவர், விக்கிரேஸ்வரனுக்கு அலையமியஞ்செய்தவர், சோமரன்
கந்தர், ஏகபாதீ, சகாசனர், தெய்விகமாமூர்த்தி, அக்கிளிஸ்தம்பர் என்பன. சிவபெருமானுக்கு
இன்னும் அநேக விக்கிரகபேஷங்கள் உண்டு.

ஆற்றாகும் ஆம் ஆடுப சிவ கந்திரிந்து
போற்றாங்கள் போற்றிக் கொள்க 498

தலை இடத்தில் விஷயம் உத்தக கொண்டு பாணலெந்தே போல் போஷை, மலைய இவ்வாறுதல் கந்திரி 7 உடையார்
கொள்க.

சிவபுராணங் கேட்டல்

சிவபு. ச. குறாமணிக் குருக்கள்

சாலுவதேவதங்கிலே, சீரீராகன் என்னும் பிரமவான் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு நல்கொழுக்கமும் சிவனிடத்து அடியும் பிழைக்க வர்களாகிய புத்திரி எட்டுப் பெர் இருந்தார்கள். அந்தப் பிள்ளைகளை வறுமை மிகவுந் வாட்டி யது. அவர்கள் வறுந்தீயவர்களாகப் பிச்சை எடுத்தல் சீவனஞ் செய்து கொண்டு திரிந்து வர்கள்.

ஒருநாள் அவர்கள் கல்வி அறிவு முதலிய வற்றில் சிறப்புற்றோங்கிய சதேத்திரியர் எனும் முனிவரைக் கண்டு வலாய்விட்டு நன்று, சுகாதி! அடியேங்கள் வறுமைப் பிணியினால் வருந்தும்படியும்; எங்களுக்கு மேலான ஒரு வழியை உபதேசிக்கருளுக என்று வேண்டி வர்கள். சதேத்திரிய முனிவர் அவர்களை நோக்கி "எங்கள் நகரத்துக்கு அடியிலுள்ள நகரத்திலே கலீசித்து என்னும் பிராமணர் இருக்கிறார்கள். அவர் எப்பொழுதும் சிவபூசை செய்வார். சிவபுராணங்களை அறியார்களுக்குப் போதிப்பவர்; நீங்கள் அவரிடம் போய்ப் புராணங்களை முறைப்படி கேளுங்கள் அப்படி புண்ணியத்தினாலே நன்மைகளை அடைவீர்கள்" என்று சொல்லியபழுவினார்.

பிரமவான் பிள்ளைகள் எல்லாம் அங்குதேவியிடம்பெற்றுக் கொண்டு, கலீசித்து என்பவரை அடைந்து வணங்கினார்கள். கலீசித்து அவர்களை "இருங்கள்" என்று பொய்லில் துத்து முன்னிலையில் இருந்தனார். சிவபுராணங் கேட்பவர்கள், கலீசித்தாமினாலாய சமயமில் இருந்தவர்கள். கலீசித்து புராண பரிசுத்திரங்களைப் போதித்தார். எட்டுப் பெரும் புராணங் கேட்கும் பொழுது வெற்றிலை பாக்கு உண்ணாதல், சீரீத்தல், வீண்வார்த்தைகள் பேசாதல், முதலிய குற்றங்களைப் செய்யாது கத்தியோடும், படியியோடும் கீரமமாகக் கேட்டார்கள். கலீசித்து அவர்கள் மீது அருள் வைத்துப் புராணோபதேசம் செய்து கொண்டு வந்தார்.

சிவபுராண சரித்திரங்களை பரியமாய்க் கேட்ட சிவபுண்ணியத்தினால் புகல்வர்கள் எல்லாம் தாய்கள் பிழைக்க கருவர்கள் என்னும் கையகடப் பெற்றார்கள். தேகம் நீங்கிய வீணர் யோசம் அடைந்தார்கள்.

புராணங்களைப் படித்தலும் கேட்டலும் மிக மேலாகிய புண்ணியங்களாய்.

எண்ணெயர் எண்ணம் கீழ்ப்புள் கிடன் அழிந்து
 புண்ணியார் புண்ணிச் செய்தின் 494
 நகர இடமில் அறிந்து அங்குள் சென்ற துன்பு அருள், கலீசித்தாகப் புத்திரியர் பெர் பிள்ளைகள், அவரை அறிவு பெறல் எண்ணித் தந்த புகழின் அங்குள்ளவர்களுள் அடைந்தார்.

விவரித்துள்ள சைவ நூல்கள்
கூறப்பட்டவைகள்

சீவைக்கியர்

உ. சீவைக்கியர்க்குரணர்.

நம மண்டலத்திலே சீவைக்கியர் என்றொரு வேளாளர் இருந்தார். அவர் பெரிய புண்ணியவான். ஒருநாள் இவ்வுகாலநாள் பரவியதிலே ஒரு கள்வன் இளநீர் பிடுங்கியான். அது விழுந்த சத்தத்தையாக யேட்டு அவர் அந்த இடத்துக்கு ஏழிப்போனார். கள்வன் தென்னை யிலே நிற்குமாய், அவனை அவர் இறுக்கச் செய்து, அன்பாக அழைத்துக் கொண்டு போய்த் தம்முடைய மனைசிபாணை எழுப்பி "இங்கே ஒருவன் பசியால் வருந்தியிருக்கான். திவனுக்குப் போய் கொடு" என்று சொன்னார். அவன் சோறு உண்ட பின்பு, இளநீர் வெள்ளை வெட்டிக் குடிக்கும்படி கள்வனிடம் கொடுத்தார். பின்பு அவனுக்கு என்ன குறை இருக்கிறதென்று கேட்டார். அவன் எல்லாம் திருப்தி என்று சொல்லான். பின்பு அவனைப் போடவிட்டார். சீவைக்கியர் அழிக பெருந் தன்மைபுள்ளவர்.

அவருக்கு ஏழிப்பொரு புத்திரன். அவன் துப்பி பிள்ளைகளோடு சமணதான் தீய பழக்கங்கள் பழகிவிட்டான். அதனால் அவருக்கு யிக மன வந்ததும். சிறுவனுக்கும் பத்து வயசு வரையில் அய்விட்டது. அகளைத் தீருத்து அந்தக் காள் வழியாடே நல்ல வழி யென்று நினைத்து, ஒருநாள் அவர் அவனையழைத்து "மகனே, சைவயிள்ளையன் ஒவ்வொரு நாளுந் கோயிலுக்குப் போதல் வேண்டும்; நீ இன்னமும் சின்னவனல்லலை, தினியேல் நாய் கோயிலுக்குப் போகும் போது நீ வந்தொழுகு என்பதுடன் வர வேண்டும்" என்றார்.

சிறுவன் ஒன்றும் பேசாமல் நின்றான். அப்போது சீவைக்கியர், "என்ன மகனே, நாங்கள் யிருக்கோ? யிருக்கோ உடனடி தேடுவதிலும்,

உண்பதிலும் உலாவித் தீரிவதிலும், உறக்குவதிலும் காலத்தைப் போக்குவது பிறும் அவ்வளவோடு நான் காலத்தைப் போக்க வேண்டுகின்றாயா? இந்த அநுமையான மயிலும் பிறன் நமக்கு கிடைத்தபடி நாம் காவுளை வணங்கி அகாலிலே பற்றுவைத்து அவரோடு சேருவதற்காய், ஆதலால், நாம் இயன்ற அளவு காவுளை வழிபடவேண்டும். ஒருநாளைக்கு அரைமணி யேடுமேலும் காவுள் வழிபாட்டிலே ஈடுபடக்கூடாது? கோயிலுக்குப் போவதுமன்றிக் காலைமயிலும் மாணவியும் முகங்கழுவியவியுடன் திருநீறுபூசி நாலு கோயிலுக்குச் சொல்லிக் கடவுளை வணங்க வேண்டும்." என்றார். பிறவன் ஒருவாறு சமயத்தாய்.

சிறுவனுடைய பிரயத்தனத்தை அவர் கண்டு அவன் கோயிலுக்கு விருப்பங்கொடு யிடுகக் கூடிய முறையில், கோயிலுக்கு நடுக்களிடம்கூடவே இரகசியமாக ஓர் ஒழுங்கு செய்து வைத்தார். அன்று பிள்ளையன் இருவரும் கோயிலுக்குப் போனார்கள். அவர்கள் மூயிட்டிடு முடிந்த பின்பு, குருக்கள் அவர்களுக்குத் திருநீறு கொடுத்தல் சிறுவனிடம் இரண்டு வாழைப் பழமும் கொடுத்தார். சிறுவன் மிகவுந்து சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டு வழியிலே வரும்போது, தனக்கு ஒவ்வொரு நாளும் குருக்கள் வாழைப்பழம் கொடுப்பாரா என்று தக்காளிணைக் கேட்டான். அப்போது அவர், "நீ நாளையப்படி போகிறபோழுது குருக்களையக் கேட்டுப் பார்க்கலாமே" என்று; அடுத்தநாள் சிறுவன் கோயிலுக்குப் போய்ச் சைவநீதியக் கும்பிட்டிடுயிட்டிடு நின்றான். குருக்கள் இரண்டு வாழைப்பழங் கொடுத்தார். அவன் தனக்கு ஒவ்வொருநாளும் வாழைப்பழங் கிணக்கு

If they who draw near (to fight) choose a suitable place to approach (their enemy), those who have thought they will conquer them, will lose that thought.

494

மென்ற கண்டு கோயிலுக்கு ஒருங்காகப் போனான். சிவைகியர் மயலைய ஐயன்ற வரையும் ஐயோடு கைத்துக் கொண்டு அவனை நல்ல பிள்ளையாக்கினார்.

பலநாட் சென்ற பின்பு ஒருநாள் சிறுவன் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வந்து தகப்பனாவையு கண்டு "அப்பா பிறருடைய பொருளை நாம் அனுபவிப்பது தான் எல்லாச் செய்யக்கூடிய மிக இழிவான செய்கை என்று தர்மபுத்திரர் சொல்லியிருக்கிறாராம். குருக்களிடமிருந்து வாழைப்பழம் வாங்க எங்குப் பிரியவில்லை." என்று சொன்னான். அதற்குச் சிவைகியர், "மகனே, நீ சொல்வது முழுவதும் சரி; ஆனாலும் வாழைப்பழம் இல்லாவிட்டால் நீ கோயிலுக்குப் போக மாட்டாயே" என்றார். அப்போது மகன் "அப்பா நான் வாலழியழித் துக்காகவா கோயிலுக்குப் போகிறேன்? தொடக் கத்தில் நான் போனது அதற்காகவன்றான்; இப்போது அதைப்பற்றி நான் சந்திரனார் நினைக்கவில்லை; கடவுள் எங்கள் எல்லா ருக்கும் தாயும் அப்பாவுமாய் இருந்து எங்க ளிலே இருந்த அன்பு வைத்து எங்கெங்கு காக லிங்கமல்லவா? நான் உங்களிலே எவ்வளவு பற்றாக இருக்கின்றேன்; அப்படியே கடவுளிலும் பற்றாக இருப்பேன். நீங்கள் இல்லாவிட்டாலும் நான் உரிமையுடைய இயலும்; கடவுளுடைய அருள் இல்லாவிட்டால் ஒரு சீர்க்கொலையது நான் இருக்க இயலுமா? எந்தக் காலத்திலும் வந்தப் பிறவி எடுத்தாலும் அகத்தான என்மைக் காக்கிறவா. இனிமேல் ஒரு நாளைமாவது நான் கோயிலுக்குப் போகாமல் இருக்க மாட்டேன்" என்றான்.

சிவைகியர் இதையே கேட்டு மிகவுந்து சந்திசா சம்பட்டு மகனை மார்போடு அணைத்து முத்தமிட்டு, "உனக்கு இவைகளைச் சொல்லித் தந்தவன் யார்? நீ சொல்வது முழுவதும் சரி; நீ மிகவும் நல்லவின்னாளாய் விட்டாய். இனி உனக்கு

ஒரு குறையுமில்லை; நான் உன்னை ஒரு கோள்வி கேட்கப் போகிறேன். அதற்கு மறுமொழி சொல்லு பார்ப்போம்: கடவுள் நம்மீலே அன்புள்ளவர் என்று சொல்லுகின்றாயே. எத்த லையே! எத்தனை விதமாக வருந்துகின்றார்கள்; ஒருவன் நித்திரையாய் விடும்பிற்பொழுது பாய்பு கடித்து இருக்கிறான்; அப்போடுதெல்லாம் கூர் ஏள் ஏன் காப்பாற்றவில்லை? என்று.

அதற்குச் சிறுவன், "அப்பா அதற்கு மறுமொழி எங்குக் செய்யாது; நான் முன்பினே சொல்லியது என்னுடைய உபாத்தியாயம் எனக்குச் சொல்லித் தந்தது. இதை நீங்கள் எங்கு விளக்கப்படுகின்ற வேண்டும்" என்றான்.

அப்போது சிவைகியர் மயலைய பார்த்து "நான் வருந்துகிறதெல்லாம் நான் செய்த குற்றத்திற்காக; நாம் பிழையாக நடந்தால் நமக்கு வருத்தம் வருகிறதல்லவா? வருத்தம் வந்தால் அதை மாற்றுவதற்காக சைவத்தியர் எவ்வளவு கசப்பான மருந்தும் தருகிறார்; உடம்பிலே ஒரு கொப்புளம் வந்தால், நோய் நோக வைத்தியர் கத்தியால் வெட்டுகின்றார்; கடவுள் நம்மைய வருத்துவது நம்மீலேயுள்ள பொல்லாத குணம் என்று சொல்லப்படுகின்ற வியாதிபை மாற்றுவதற்காகவே; இனி, கடவுள் நம்மைக் காப்பாற்றுகிறவர் என்றதின் கருத்து இருதர் சாரத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர் என்றதல்ல; நமக்கு ஒன்றொரு பிறவி பிறவார் ஒன்றொரு சாரம் கிடைக்கிறது; சாரம் அழிவதிலால் நமக்கு ஒரு பொல்லாங்குமில்லை; இந்தச் சாரம் போனால் நமக்கு வேறொரு சாரம் கிடைக்கத்தானே. பாய்பு கடித்துச் சாகிறதென் மால், இந்த உடம்புக்குப் பழுது வருகிற தோல்வாமல் அணாவடிக்கு ஒரு பழுதுமில் லையே" என்று சொன்னார். அவ்வாறுமேயாக் கேட்ப பின்பு, சிறுவன் பத்திரமணாயுர் போக்கி பணாயுர் இருந்து தன்னுடைய காலகதைக் கழித்தான்.

செந்திரமணாயுர் சிவசீலமும் முகலைய அருள்முனைவின்
 நீங்கள் சிவசீலமும் முகலைய அருள்முனைவின் 403
 முகலைய அருள்முனைவின் சிவசீலமும் முகலைய அருள்முனைவின் சிவசீலமும் முகலைய அருள்முனைவின்
 நீங்கள் சிவசீலமும் முகலைய அருள்முனைவின்

அத்துவதம் பொருள் காப்பாடல்

சீதம்பரத்தினர் க. கவேசலிங்கர்

இறைவன் உயிருடன் இரண்டறம் கலந்திருக்கின்றான். அவனுக்கும் உயிருக்குள்ள உறவு எத்தனை உறவு. துவீழம் என்றால் இரண்டு. அத்துவிதம் என்றால் இரண்டுல்லாதது. உயிர் வேறு தான் வேறு என்றும்லாமல் அத்து விஷயாக இருக்கும் இறைவன் தனக்குக் காவலாக உள்ளான் என்று சிவயோக சுவாமிகள் பழையார்.

"அத்துவிதம் பொருள் காப்பாடல்" என்பது அவரின் திருவார்த்தை.

சிவனே சுவனை

துன்பத்தைத் தவிர்ப்பதும் இன்பத்தை வினாவுதும் மனித இயல்பாக உள்ளது. துன்பமும் இடையவாக சந்திப்பதும் மனிதன் தன்னைச் சுற்றிப்பல் காவல் அரண்களை அமைக்கிறான். பணம், புகழ், ஏவல் முதலியன இவர்களை எதிர்த்து வெற்றி பெறும் துணையாவயோடு காவலாகவும் உள்ளன. இவை மனிதனின் உடல் பற்றியவை. என்றேயே இவை காவலாக இருந்து துணை செய்யும் என்று கூறமுடியாது.

உடலோடு உயிருக்கும் காவலாக இறைவனைக் கொள்வதை அருளாளர் வாழ்வில் காணமுடிகிறது. உயிர்த் துணையாக இருக்கும் இறைவனின் அருளால், மச்சக்கைய துயநுமின்றி, "மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்" என்று அம்பந்தம்பெருமான் கூறுகின்றார். அவராத்களைக் கல்லிலே கட்டிக் கடலில் விட்டபொழுது அவற்றுக்குத் துணையாக இருந்து கரைவிளக்கது அவர் உச்சரிக்கும் "நமச்சிவாய" என்னும் சிவனின் திருப்பெயர். நமச்சிவாய என்னும்

திருவைந்தெழுத்து சிவனின் நாமங்களும் மந்திரமாகவும் சைவத்தில் போற்றப்படுகிறது. தான் நானும் ஒதுர் நமச்சிவாய என்ற சிவநாமம் தன்னைக் காக்கும் படைக்கலமாக உள்ளது என்றும் அவர் கூறுகின்றார்.

"படைக்கல் மாகவள் நாமத்தெழுத்ததைத்தென் நாவிற கொண்டேன்" என்பது அவரின் தோன்றத் தெளிர்.

மயம தூரவர் எல்லோரும் திருவைந்தெழுத்தின் பெருமையைப் பற்றி, அது எங்குக்குக் காவலாக நிற்பதை உணர்த்துகிறார்கள். திருவைந்தெழுத்தை மந்திரம் திருமேனியாகக் கொண்டு சிவபெருமான் எம்மைக் காத்தருளுகின்றான்.

பாற்ப்பாணத்துச் சிவயோக சுவாமிகளும் சிவநாமத்தையே உச்சரிப்பதை வலியுறுத்துகிறார்.

"நாமஞ் சொல்லுவேயம் - சிவநாமஞ் சொல்லுவேயம்"

என்று தனது நற்பிந்தமையில் பாடுவது குறிப்பிடக்கூக்கது.

இவ்வளம் கடரும் சுவாமிகள் தனக்குக் காவலாக அமைந்தவற்றையும் மறைநற்சீந்தனையில் தருகின்றார். அடியாள்கள், அடவகக்கள், தேவர், சீத்தர், தும்புலவர்கள், மந்திரவந்திரங்கள் ஆகிய பலவும் தனக்குக் காப்பாக இருப்பதாக விவங்குகிறார். இவற்றில் முதலில் அவர் எடுத்துரைப்பது அம்மயமம் பொருளாகிய சிவபெருமையையே. சிவன் உயிருக்குத் தோன்றாத் துணையாக இருப்பதால்

நமசிவாய சிவநாம சுவை நான்காம் பாடல்

In deep water, a crocodile will conquer (all other animals); if it leave the water, other animals will conquer it. 495

ஏலையையையும் துணை செய்தின்றன, அவனே ஈகக்கு என்றும் துணை நிறமயம் என்பதை "ஆத்திவித பொருள் காப்பாம்" என்று சொல்லி முதலில் உணர்த்தியிறார்.

அத்துவித உறவு

இறைவனை அத்துவிதப் பொருள் என்றும், இறைவனுக்கும் உயிருக்கும் உள்ள உறவை அத்துவித உறவேன்றும் கருதுவது இந்திய தத்துவங்கள் பலவற்றில் காணக்கூடியன. ஆயினும் இவற்றின் விளக்கங்கள் தத்துவத்திற்குத் தத்தவம் வேறாயடுகின்றன. சிவபோக களாமிகள் கூறும் 'அத்துவிதப் பொருள்' என்ற தொடரின் விளக்கத்தைக் காலாடல் பயனானது.

உயிர் உண்டு, இறைவன் உண்டு என்று சமயங்கள் பலவும் நம்புகின்றன. இவற்றின் கொள்கை பற்றிப் கருத்தில் அவற்றிற்கிடையே வேறுபாடுகள் உள்ளன. இறைவன் ஒன்றுதான் என்பொருள் என்று வேதாந்தம் கருதுகின்றது. இறைவன் மட்டுமல்ல, இறைவனை மீட்க உயிரும் உள்பொருள் என்று சித்தாந்தம் கருதுகின்றது. இவற்றின் அடிப்படையில் உயிருக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள உறவு வேதாந்த சித்தாந்த சித்தவாக்களில் விளக்கப்படுகின்றன. அத்துவிதம் என்ற சொல்லம் இவற்றின் அடிப்படையிலேயே விளக்கப்படுகிறது. உயிருக்கும் இறைவனுக்குமிடையில் உள்ள அத்துவித உறவும் இது கொள்கையாகவே உள்ளது.

வேதாந்த விளக்கம்

தத்துவம் என்றால் இரண்டு, அத்துவிதம் என்றால் இரண்டற்ற ஒன்று என்ப அருத்ததை வேதாந்திகள் கொண்டுள்ளனர். இரண்டற்றது என்றால் ஒன்று என்று கொள்ள வேண்டிய நிலை என்பது சைவசித்தாந்தத்தின் கருத்து. தத்துவ கருத்துகளை நிலைநாட்டுவதற்கு வேண்டிய விளக்கங்களையும் இவர்கள் தருகின்றனர்.

இறைவனிலிருந்து பிரிந்து வந்ததை ஆன்மா அல்லது உயிர் ஆகவே இறைவன் வேறு உயிரிலேயல்ல, அவை இரண்டு பொருட்களாகவு ஒன்றுதான். உயிருக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள உறவு இதுதான். இதுவே வேதாந்தம் கூறும் அத்துவித உறவு.

இறைவன் உயிரற்ற ஆன்மாவாயிய எம்மைப் பிரித்தது மாயை என்ற ஒரு பொருள் என்றும், ஆன்மிக சாதனையால் நாம் மீண்டும் இறைவனுடன் ஒன்றாகச் சேரலாம் என்றும் வேதாந்திகள் கருகின்றனர். வேதாந்திகளிலும் அத்துவித வேதாந்திகள், விசித்தாவை வேதாந்திகள், சுவைவே வேதாந்திகள் என்று மூன்று பிரிவினை உள்ளன. இவர்களில் முதல் இரண்டு பிரிவினையே இந்து வேதாந்திகள் என்று கூறப்படுவர். இவர்களின் கொள்ளுகையு உயிர் ஒன்றுதான். அது வேறு வேறு உடல்களில் வேறுவேறாகத் தெரிகிறது.

இந்த வேதாந்தக் கருத்தை ஏற்பதில் சில இடங்களில் உள்ளன. இறைவனிலிருந்து பிரிந்து வந்தவர்கள் நாம் என்றால் எம்மையும் இறைவனும் இருக்க வேண்டும். இது இல்லை. இறைவனிலிருந்து எம்மைப் பிரித்தது மாயை என்றால், இறைவனை விட மாயைக்கு ஆற்றல் மித்தியாக இருக்க வேண்டும். இது ஏற்கக்கூடியதல்ல. ஆன்மிக சாதனையால் நாம் திரும்பும் இறைவனுடன் சேரக்கோம் என்றால், மீண்டும் பிரிந்துவர மாயை மீட்க என்று கொள்ளப்படுவது திருக்கிறது. இத்தகைய இடங்களிலும் வேதாந்திகளின் கொள்கை இடமளிக்கிறது.

சித்தாந்தக் கொள்கை

சைவசித்தாந்தமும் அத்துவிதம் பற்றிப் பேசுகிறது. இறைவனை அத்துவிதப் பொருளாகக் காட்டுகிறது. ஆனால் அது தரும் விளக்கம் அறிவு சார்ந்ததாக, ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாக உள்ளது. கடவுள் ஒன்றுதான் என்பொருள்

கடலுடைய காலைகள் நெடுக்கேர் கடல்ஓடும்
நாவாயும் ஓடா நல்லது
198
எத்தன் ஓடும் வரிகையான கண்ணன் சிவ சிவ சிவ கடல் ஓடாமட்டா, கடல் ஓடும் வரிகையான ஓடும் ஓடாமட்டா.

என்று அது கொள்வதில்லை. இறைவன் அளாதியாக இருப்பது போல் உயிர்களும் அளாதிபாதவே உள்ளன என்று அது கூறுகிறது. உயிர் ஒன்றல்ல, பல என்பதும் அதன் கொள்கை. உயிர்களைப் போல் உயிர்களுக்குக் கூடாக அமைந்த பாசப்பொருளும் அளாதிபாதவே உள்பொருள் என்றும் வரையிறது. பின்னரும் திறமங்கிறக் தொகுதிதனை விளக்குகிறது.

பத்பக பாசம் என்பதும் மூன்றில் பத்பகளைப் போற்பக பாசம் அளாதி" (மதி - தலைவனாகிய இறைவன்: பக - கட்டுப்பாடு; மதி - மதி; பாசம் - கட்டாக அமைந்த மலம்)

பலவே, வேதாந்தக் கொள்கை போல இறை ஒன்றுதான் உண்மைப் பொருள், உயிர் அறிவேறுந்து நின்று வந்தது என்றில்லாமல், இறை வேறு, உயிர் வேறு. இரண்டும் அளாதிபாதவே உள்ளன. பொருட்கள் என்ற கொள்கையை சிந்தாந்தம் கொண்டுள்ளது. இதன் அடிப்படை மிகவே இறைவனுக்கும் உயிர்க்கும் உள்ள அறிவேறு உயிர் விளக்கப்படுகிறது.

இறைவன் உயிரிலும் வேறானவன்தான். ஆனால் அவன் உயிரோடு ஒன்றாய் இருந்து அதனை நியமப்பதன் உடனாய் இருந்து அதன் சொல்சுளுக்குத் துணைபுரிவான். இங்ஙனம் அவன் பேராய், ஒன்றாய், மனாய் மிருள் இருப்பதையே உயிரோடு இறைவனாய் உள்ள அக்தவிக மரு என்று சித்தாந்தம் விளக்குகிறது. இந்த உறவு கொண்ட இறைவனை அக்தவிகப் பொருள் என்று சுறி சிவபோக கவாயிகள் பொற்றுக்கின்றார்.

சிவபோக கவாயிகள் சிந்தனை சிவபோக கவாயிகள் யாழ்ப்பாணத்தின் சைவபாரம்பரியத்தில் வந்தவர். சிவனைமே முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டவர் அவர். அமைக்க முடியாத சிவபக்தியுடன் தான் சிவபோகவான் என்ற உறுதியுடன் வாழ்ந்தவர்.

மற்றைய கசகர்களும் அப்படி வாழவேண்டுமென விரும்பியவர். அவரின் பின்வரும் வாழ்வுக் இக்களை விளக்குவதாக உள்ளது. "ஓ சினைகிதா! நீ சிவபோகவானேன்று முழு மனத்தோடும் நினை. எல்லா வெற்றியுமுள்ள மருண்டு அதற்கு மேல் வேறொன்றும் இல்லை. யாவும் காண்பில்."

இங்ஙனம் வேறு மனமில்லாத, ஆன்மா அறிவுவந்தது. நித்தியமானது என்பதையும். மடவள் எங்கும் நின்றுவதன் என்பதையும் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்.

"அதமா ஒரு மனமும் அநியாது. திது மனமொன்றைய அனுபவ சித்தாந்தம். இந்த மனமும் உண்டு உள்வந்தில் நன்றாய்ப் பரியக்கடவது.

ஆனால் நீ மனமில்லாதே என்றுண்டு. அதுவது தருவெறிபிற பிசகாதே. எல்லாவுமும் பெருமான் முன்னிலை என்ற சாதனை செய்கடவுள் உள்ளார் புறமும் உள்ளவர்."

கவாயிகளின் மேற்கண்ட வார்த்தைகள் ஆன்மா வேறு, இறை வேறு என்பதையும் விளக்குகின்றன.

ஆன்மா அறிவுவாத பொருள். ஆனால் அது இறைவன் அறிவிக்க அறியும் பொருள் இறைவன் முற்புரியினால். அறிவே வரவானவன். திருவருட்பயன் என்ற சித்தாந்த மால் இக்களைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறது.

"அகர உயிர்போல் அறிவாக் எங்கும் நியில் இறைவிற்கும் நிறைந்து."

உயிர் எழுத்தாகிய அகர எழுத்தின் இயல்பு எல்லா எழுத்துக்களிலும் கலந்திருப்பது போல், நிகரிலலாத இறையும் அறிவுப்பொருளாக் எங்கும் நிறைந்துள்ளது. எப்படி இதன் பொருள், இறைவனை அக்தவிகப் பொருளாகவும் அறிவுப் பொருளாகவும் சிவபோக கவாயிகள் போற்று வதையக் காணலாம்.

The strong - wheeled , lofty , chariot cannot run on the sea ; and ships , which sail on the sea cannot run on the land. 496

கெடுவான் கேடு நீனைப்பான்

சீருவாணந்தவாரியன்

“மேயெல்லாம் சீராய் சேர்தார் மேலவம் மோய்
செய்வார்.

மோயின்மை வேண்டுமார்.”

சுருத்திகள் 320

தன்பாணவை துன்பம் செய்தவரையே தொடரும். ஆதலால், துன்பமின்றி வாழ விரும்புகொள்விரும்புக்குத் துன்பத்தைச் செய்யமாட்டார்கள்.

இந்தம் உறுதியை விளக்குமா கதை இது.

வீரணன் எனும் பெயர் காரில் வல்லாருக்கும் அச்சந்தான். அவருடைய கரிய பெரிய வடிவமும் முறுக்கினி. நீசையும், சிவந்த கண்ணார், சுறுபார்வையும் மொடிய செஞ்சுபுண்டயவன் வம்பலைக் காட்டின. அந்த ஊரில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தான். அவன் வைத்ததுதான் சட்டம். அவனைப் பகைத்து ஒருவரும் வாழ முடியாது. பிறருடைய உடமையென்றால் அவனுக்குக் கரும்பு; புண்ணிபச் செயல் அவனுக்கு, இரும்பு; பாதகமென்றால் பார்சோறு. இறுபிடித்தது போன்ற அனைத்து குரலைக் கேட்டவுடன் அனைவரும் அழிவி ஓடிவாய் விடுவார்கள். பல மொலைகள் புரிந்தவன், உண்மையென்பது அவளது அறமாயில் கண்டபாது. அவனுக்குக் உருவை என்ற சொல்லுக்குப் பொருளே தெரியாது. “பாவம் என்றால் அது கசர்வாக இருக்குமா?” என்று கேட்பான். மனம் போன போக்கில் போய், கட்டபுறத்த காணாமால் உலாவுவான். இவ்வாறு வீரணனை மனது அக்கிரமம் சய்யுதவைச் சுழ்நிக் கொண்டிருந்தான்.

செங்குருங்கு இருபது கல் தொலைவில்

சுரபர் என்று ஒரு சிறிய சிராமம். அங்குக் கரும்புகள் என்று ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் பெரும்புதியத்தில் நிறுந்தவர். நல்ல மனமுடன் சத்திய புத்தியும் உடையவர். பகை வரும்படி நன்மை செய்தார் பண்பு புண்டவர். நன்றாகப் பெருமிதமாக வாழ்ந்தவர். காலை கதியில் சிறிது வருணவாடைந்தார். அந்தக் கர்ப்பிக்கு முன்பது கல் தொலைவில் ஒரு நண்பரிடம் மூவாயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தார். பிறருடையமைக்கு ஆசைப்பட்ட தவறாமிய தரும தேவர் பின்மை மாடுபட்டுச் சிறிது சிறிதாகப் பொருள் 19 மூவாயிரம் ரூபாயைச் சேர்த்தார். அத்தொகையை எங்கும் கொண்டு புறப்பட்டார். இவர் பணந்தர வேண்டியவர் வாரும் வராமல், மேலே கரிய கொக்கர் வழியாகத்தான் போக வேண்டும். வெங்கல் எந்தவுடன் பொழுது போய் விட்டது. அந்த இரவு தங்கி விடிந்ததும் வருந்து குறித்த இடம் போகலாமென்று எண்ணினார். தங்குவதற்கு வாய்ப்பை இக்கதை ஆராய்ந்தார். பரமபாதுவாகிய தருமதேவரும்பும் கோடிய பாசியாக வீரணனை விடு எதிர்ப்பட்டது. வீட்டுத் திண்ணைதான் பெரியதாக இருந்தது. அதனால் அங்கு தங்கலாம் என்று எண்ணினார். திண்ணையின் மீது போய் நிறுந்தார். கழிநாந்து வந்த கலைப்பை ஆற்றிக்கொண்டார். வீரணனை அகன்றக் கண்டான்.

வீரணன் : ஐயா! தங்கள் எந்த ஊர்?
தரும தேவர் : ஐயா! வணக்கம். நான் வாழ்வது சுரபர்; என் மேல் தரும தேவர்.
வீர : ஓகோ, சுரபர்யா; எங்கு வந்தீர்கள்.
தரும : நான் கோட்டுருக்குப் போயிரேன். அங்கு ஒருவரிடம் பணம் வாங்கியிருந்தேன்.

You will need no other aid than fearlessness, if you thoroughly reflect (on what you are to do) and select (a suitable) place for your operations.

497

அருணைக் கொடுக்கப் போகிறேன்.

வீர : அப்படியா? எவ்வளவு பணம்?

தரும : மூலாயிரம்.

வீர : ஐயா! தங்களுடைய நல்ல சூனாங்களை எண்ணினால் பெத்த சந்தோஷமாக இருக்கின்றது. தங்களைப் போன்ற உத்யமங்களும் இறப்புகளால் * வசில் ஏதோ இவ்வளவாவது மறை பெயயின்றது. கொடுத்தவன் அடுத்தடுத்து நடந்து கேட்டாலும் வாங்கியவன் பறை தூமல் மயமுடீ விடுகின்றான். தாங்கள் கொடுத்த வணைத் தேடிக்கொண்டு போய்த் தருகின்றீர்? தங்களுடைய யேவன குணத்தை நான் மிகவும் பெரிக்கிறேன்.

தரும : ஐயா! இதில் வேல் வேண்டியது ஒன்றுமில்லை. கடன் வாங்கினால் அதனைத் தலையால் நடந்து தர வேண்டமா? வாங்கிய கடனைத் திருப்பி தராதவர்கள் தான் மறுபிறப்பில் மாடாகப் பிறந்து உழைத்தும் கடனைத் தீர்ப்பார்கள். கடனையைச் செப்கிறேன்.

வீர : குணம்தான், முக்கலனாவதற்கு மூன்று கொலை செய்யும் நமக்கு இன்று நல்ல வேட்டை; மூவாயிரம் ரூபாய் வந்து கேட்டது. இந்தச் சான்றிராணி நல்ல வேளையாக நம்ம வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தான். புறப்பட்ட போதே ஒருபடி அரிசியும் வாங்கிப் போட வாங்கி வந்திருப்பான். சரி சரி, இப்பணை இன்று சரிப்படுத்தி விடவேண்டும். எமள கையில் அகப்பட்ட உயிர் தப்பினாலும் தப்பும் நம்பிடம் வந்து அகப்பட்ட ஆள் தப்பமாட்டான் என்று என்னை? ஐயா! தங்கன் மிகவும் உத்தம மானவர். தங்கள் சந்தியு சினைத்தது எனது நல்ல யாழ்த்துடைய எவ்வளவு விண்ணையில் தாங்கள் பட்டினியாகப் படுக்கலாமா? எழுந்து உள்ளே வாருங்கள்; உணவு செய்து கொண்டு படுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

தரும : ஐயா! மன்னிக்க வேணும்: இன்று சோளாரம், நான் இரவில் உணவு செய்வ தில்லை; விடுதல்.

வீர : அப்படியானால் பாலும் பழமுமாவது சாப்பிடுங்கள். சம்மா படுக்கக் கூடாது.

தரும : தாங்கள் வற்புறுத்துவதனால் சிறிது கொடுங்கள்.

வீரண்ணன் பாலும் பழமும் கொண்டுந்து தந்தான். தரும தேவர், தளக்குள் மூன்று நின் தெரியாத இடத்தில் மவ்வளவு அன்புடன் உபசாரம்: இவர் மிகவும் நல்ல குணம் வாய்ந்தவர் போலும்; அழகானது இக்கையை உதார குழைமைய உதறாமலும் இருக்கத் தான் செய்கின்றார்கள்; நமது புண்ணியவாதத்தில் இந்த இடம் சினைத்தது, என்று எண்ணி மகிழ்ந்தான். வீரண்ணன் தந்த பாலும் பழமும் அன்புடன் ஏற்றுக் கொண்டார். "தங்களுக்கு எனது நன்றி உட்பத்தாலும் தங்கன் போய்ச் சாப்பிடுங்கள்" என்றார்.

வீர : ஐயா! காலம் நன்றாக இல்லை, களவும் மோசமும் எங்கும் அழிகும். தாங்கள் பணத்து விண்ணையில் படுப்பது சரியன்று. நலையில் படுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

தரும : இல்லை; வேண்டாம். நான் இவ்வளவே படுத்துக் கொள்கிறேன். காற்றோடாக இறங்கியிருந்து இம்மடி பணத்தை உள்ளே வைத்துங்கள். விடிவற்காலை பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

வீர : ஆகா! அப்படியே செய்கின்றேன். (என்று பணப்பையை வாங்கி உள்ளே பெட்டியில் வைத்தான். பால் பாணைக்கு முகையைக் காவல் வைத்தது போலாயிற்று.)

தருமதேவர் பணப்பையை வீரண்ணன் மீது சுத்து விட்டு நிம்மதியாகத் திண்ணையில் மஞ்சாட்சர ஜெயம் செய்து விட்டு, இறைவனை இன்றைய தினம் சிறிபேன் ஸூரங்குடி மூலம் இதுவரை ஏதாவது அறியாமையால் குற்றங்கள் செய்திருப்பினாயின் அவைகளைத் தேடி மன்னித்தருள வேண்டும். உன் திருவடியில்

சீரூபடையன் சொல்கிடம் சேரின் உரூபடையன்
உயக்கம் சிழ்ந்து விடும் 498

சீரூபடையன் உடைய அரண் தாக்கம் பறங்கியான பண்பும் சேர்ந்தான், அவரை வெல்லக் குறித் திவ்விய பதங்கடைய அரண் அவரை வெல்லும் வழியேவையால் தன் உயக்கம் கொடுப்ப கொணரக் கவனிப்பான்.

யாறாத அன்பை இந்த ஏழைக்குத் தந்தருள வேண்டுர் என்று வேண்டிக் கொண்டு இடம்வாய புறமாக, சூரியநாடியில் பிராணவாயு சஞ்சரிக்கப் படுத்துக் கொண் டார்.

விரண்ணன் 'இந்தப் பித்துக் கொள்ளி வந்து இன்று நம்மிடம் சேர்த்தான். முடியா யிரத்தையடிப் பற்றித் தந்த வீட்டான். நாம் இதை இப்பாடுபே எடுத்துக் கொண் டால், விடிந்து வம்பு வழங்கி செய்வான். படுத்தவனை மீண்டும் எழுந்திருக் காவண்ணம் பரிகோகுகிற்கு அடிவழி வீட்டால் வம்பு வராத, அடூலல் தீண்ணைபிடுகேயே. அந்த வேலையை செய்வதும் தப்பி இவனிடம் பண்புடைய கொடுத்து அறுபடி விட்டு, எந்நிசில் ஆண்னைவத்துச் சரிக்காடி விடவேண்டும். அதனால் தடுத்த வேலை' என்று தீராளித்தான். படுபாளியாகிய அவன் உள்வாங்கியில் மரம் என்பது பிழியும் இல்லை. பழிபாவத்திற்கு அஞ்சாத பாதகன். உடனே வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டான். அவனுக்குப் பல ஆட்கள் உண்டு. அவர்களைக் கொண்டு பல கொலைகள் புரிவான். விடைகவின்ற பொருளில் சிறிது அவர்களுக்குத் தந்தகரிட்டு மிகுதியை இவன் அபகரம் செய்து விடுவான். தனது ஆட்க ளுக்குள் சிறந்த முரடர்களைக் நால்வரைத் தயாரித்து விட்டான். கோட்டுருக்குப் பிராகுர் வழியில், உரைத்தாண்டிச் சிறிது தொலைவில் ஒரு யாவாறு. யாவை மரங்களும், பசுபரங்க ளுமாக அரிந்து இருக்கும். அங்கு அந்த நால்வரையும் அடபுதங்களுடன் இருக்குமாறு ஏற்படுத்தி விட்டான். அவர்களைப் பார்த்து விடியற்காலம் ஒரு ஆள் பண்ப்பையுடன் வரு வான். அவனைச் சிக்கிட்டு விட்டுப் பண்ப்பையைய எடுத்தல் கொண்டு நம் வீட்டிற்கு வந்துசரிடுங்கள். ஜாக்கிரதை ஏமாந்துவிடாதீர்கள். இன்று நல்ல வேட்டை. இத்தா அடிநக்கு அரை ரூபாய். போய் வெள்ளைக் குதிரை மேல் ஏறிக்கொண்டு அங்கு யாதுதிருங்கள்' என்றான். அவர்கள் "நல்லது எசாள், தொலைச்சிடுமும் எங்களை

நல்லாம் உவனிபுங்க. விடிய விடியப் பளிபிடுகை காத்துக்கீண்டு இருக்கலும்' மன்றாயின. வீரண்ணன் 'அடேய்! தடிமாடுகளே! இக்கா இன்னும் ஆளுக்கு அவை ரூபாய் கரப்படி குதிரையிலும் ஏறிக்கொண்டு போங்க. சங்கதிப்ப முடிக்குக் கொண்டு வராதீர்கள். உங்களை நாளைக்கு குதிரைபே முழுக் கைக்கிடுகள் வண்டல்.

அந்தப் பாதகர்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் போய் கள்ளும் காராமடும் கலந்து குடித்து விட்டு, வீரண்ணன் குறிப்பிட காணாற்றுக்குப் போய் வேசி மேலீட்டால் அந்நவதும் பாடுவ துமாக இருந்தார்கள். வீரண்ணன் செல்வ வந்து விட்டிருந்து போய்ப்படுத்தும் தாய்கயன்றிர் சீறதனையில் அழ்ந்து புண்டு கொண்டு குத்தான்.

சிவபெருமானுடைய திருவடியைச் சந்தித் துக்கொண்டே மண்ணையங்க தாழ்ந்தேவர் தீக்கனாக கண்டனர். ஒரு பெரிய காட்டு வாய்பே அன் செல்வது போலவும், நாறு புழியன் தனனை வந்து வளைத்துக் கொண் து போலவர், இருள் குழங்க ஒரு இடத்தில் கத்திமணைப் பன் தீட்டுவது போலவும் தன்னை யாரை விரிடிபாடிபது போலவும், இப்படி பலப்பல சம்பவங்களைக் களவில் கண்டு அவர் எழுந்தார். அவரை வண்ணி நடுங்கினார். ஒரு நாளும் இப்படி நாமக்குத் தீக்கனாத் தோன்றியதில்லை. பயங்கரமான கவையுண் டேனே. "எல்லாம் நான் செயல்" என்று எண்ணினார். மடியில் இருந்த திருநெய்யப் பையை எடுத்து ஐந்துமுத்தை ஒதித் திருந்து தரித்து, "புறமெரிக்க புராகண! கால கால! வருணாதி! எல்லாம் உன் செயல்." என்று குதித்து மீண்டுப் படுத்துக்கொண் டார். உருவம் வரவில்லை. அடியுபாடுபட்டுச் சிறிது உறங் கலாணார்.

இரவு இரண்டு மணி இருங்கும், வீரண்ணன்

The power of one who has a large army will perish, if he goes into a settler where only a small army can act.
498

வீரன்னை மிக்க விசாரணை சூனாற்றாற யடைந்தான். தாழ்மையானவரில் மறைந்திருந்த அப்பாக்கர்கள் ஒரேமாதிரிச்சொல்பாய்ந்து வீரன்னை தலைமைய லீலி எடுத்தார்கள். கவலையை சொல்லிய பின் மருமைய பார்த்த தாய்கள் பண்பை இல்லை எடுத்தபின் இறுதியது. "அடே அண்ணா எங்கேயா நம்ம எசனாள் பண்பை நிரந்தரன்னு சொன்னானே. ஒண்ணை யுயர்ச்சியேனாம்; சுத்தி வைச்சிருக்கிறானடா. பெரி அறந் என்றால் ஒழுவன் "ஒண்ணைத் தெரியலடா அண்ணா" என்றான் மற்றொருவன். தீயபடி இவர்கள் குடிமயக்கத்தால் பேசிக் கொண்டு இருக்கும் பொழுது விடியும் சமயமாயிற்று.

அந்தக் களில் இருந்து ஒரு பெரிய அதிகாரி தனது சிப்பந்திகளுடன் அவ்வழியே வந்தவர். இந்த காலமும் சச்சரவு செய்வதைக் கண்காண, அவர்கள் இவரைக் கண்டு பதைபதைத்து அவைவற்று நின்றுங்கள். அவர் கொலைபுன் டிவனைப் கண்டு திடுக்கிட்டார். தண்ணிடமுள்ள தீவட்டியை எழுதினார். தனது ஆட்களைக் கொண்டு அந்நாலவரையுங் கைது செய்தார். இறுக்கத்தை உற்று நோக்கினார். வீரன்னை என்று தெரிந்தது. அவர்களை அடித்தி "ஏன் இவ்வளவு கொன்றீர்கள்?" என்றார். அவர்கள் தீவட்டி ஒளியில் இருந்தவன் முகத்தைப் பார்த்து "அட அண்ணா நம்ம எசனானடா! ஐயையோ!" என்று பிறற்றினார்கள். அழிகாரி அடே! என்ன அங்கி? என்னைச் சொல்லுங்கள்" என்றார். ஏத மானி ஒரு அழகு பண்பையுடன் வருவான், அவ்வளவு கொலைச்சீட்டுக்கண்டு எங்களுக்கு இவர்களை சொன்னாங்க. அந்த ஆலையை தாணையம் இவர்களை வந்து தொலைஞ்சி போனாங்க. என்று உளறினார்கள்.

அந்த அதிகாரி உண் விசாரணைத் தலையில், அவர்களை அழைத்துப் போய் கிராம மனிதர்க் காயம் முகலையர்களை எல்லாம் தருவித்தார்.

இந்தச் செய்தி ஊர்மீதும் பரவியது. தருமீதவர் இவ்வளவு கேட்டுத் திடுக்கிட்டார். வீரன்னைது நபவஞ்சகச் செயலை எண்ணி நிறுநடுங்கினார். வீரவளவைத் தலக்கிருதுப் போய் இரவு நீசுழந்ததை முறடிவதும் உள்ளவாறு சந்தினார். எல்லாருங் கேட்டு அலியமடைந்தார்கள். ஊரர்கள் எல்லாம் வீரன்னைன் மரணத்து குறித்துப் பெரிதும் மயிழ்ச்சியுற்றார்கள்.

அதிகாரி அந்தக் கொலைஞ்சி நபவளவுக்கும் ஆயுள் கணம் வை விதித்தார். "கெடுவான் கெடு நினைப்பான்" என்றபடி தடியெய்தும்முதல் தீயது செய்ய எண்ணிய வீரன்னைன் தானே தீக்குற்றத் தென்படுக்து சொந்து மீளா நாயிறல் ஆளவல்ல கண்டு அவ்வளவும் விமர்சனம் அறிவும பெற்றார்கள்.

விவபெருமானான பதிருவருளைச் சித்தித்தத் தருமீதவர் தான் கொடுத்த வேண்டியவரிற் பேயும் கடனைத் தந்து விட்டுக் கரபுர் சொந்து சிவனை மறவாது செய்ய வெறு சின்று. இம்மைய நலனார் மறுமை நலனும் பெற்று இன்புற்றார்.

தெனிய குருவின் கிருமேனி கண்டல்
தெனிய குருவின் கிருவார்க்கை கேட்டல்
தெனிய குருவின் கிருகாரஞ் செப்பல்
தெனிய குருவின் சித்தித்தல் காணே.

கிருமேனி

It is a hazardous thing to attack men in their own country, although they may neither have power nor a good fortress.

499

ஓதுவது ஒழியேல்

க. கோவைச்சாமி

பல்கலைக வடிவப் படிப்பை முடித்த சபந்தன் வேலைக்கு மனு கொடுக்க கொண்டிருந்தான். தினமும் பத்திரிகைகளைப் பார்த்துக் கூர் கந்தோடு சென்று வேலைக்கு முயற்சிப்பது தான் அவன் வேலையாக இருந்தது.

தம்பி! நீ பட்டப்படிப்பு படித்துவிட்டுப் படிப்பு முடிந்து விட்டது என்று நினைக்கிறாய். கல்வி என்பது ஒரு பெரிய கடல். நீ படிக்க வேண்டியது இன்னமும் எவ்வளவோ இருக்கிறது. நீ வேலைக்கு மனுப்போட்டுக் கொண்டு கம்பியூட்டர், ஆங்கிலம் என்பவற்றைப் படிப்பொழுதே விண்ணாக்காமல் நூல்களை வாசி என்று தந்தை சண்முகம் மகனாகிய புகழியடி வழிவாய்.

அப்பா! நான் படித்த படிப்பிற்கு வேலை எண்ணக் கேட்க வரும். எனக்கு இனிப் படிக்க முடியாது. இவ்வளவு நூலும் எத்தனைப் படிக்காமல் படித்து விட்டேன். எனக்குத் தெரிந்தது போதும். என்னால் இனி ஒன்றும் படிக்க முடியாது எனத் தந்தையை மதியாது பதில் சொன்னான் சயந்தன்.

மகன் வேலைக்கு மனுப் கொடுவதைத் தவிர மீதிப் பொழுதை வீண் பொழுதாக்குவது தந்தைக்குக் கவலையாக இருந்தது. அவன் தனது புகழியடிகளைக் கேட்க மாட்டான் என்பதும் அவன் பேச்சில் இருந்து புலப்பட்டது. மகனை நிலைத்துக் கவலைப்படாத தந்தை, மகன் தானாகத் திருந்துவான் என்ற நம்பிக்கையில் இருந்து விட்டார்.

சபந்தனுக்கு நேர்முகப் பரீட்சைக்கு ஒரு கம்பனியில் இருந்து அழைப்பு வந்தது. தனது பட்டப்படிப்பை பார்த்தவுடனே தனக்கு வேலை யிடையூதியும் என்ற நம்பிக்கையில் நேர்முகப் பரீட்சைக்கு சபந்தன் சென்றான். சயந்தனுடன் கூடப்படித்த முழுந்தனும் நேர்முகப் பரீட்சைக்கு

அழைக்கப்பட்டு வழங்கிவந்தான். இறுதியில் பரீட்சையில் முதுந்தனை விட சபந்தன் அதிக புள்ளிகள் பெற்றிருந்தான். அதுனால் இவ்வேலை தனக்குக் கிடைத்து விடும் என்ற நம்பிக்கையில் சயந்தன் இருந்தான்.

நேர்முகப் பரீட்சை ஆரம்பமானதும் முதலில் சயந்தனை அதிகாரி உள்வேலை கூப்பிட்டார். படிப்பை முடித்த பின்பு இதுதான் வரை என்ன படித்தீர்? என்று சயந்தனிடம் கேட்டார். சபந்தனுக்குச் சரியான பதில் சொல்ல முடியவில்லை. இதுவரை வேலைக்கு மனுப் போட்ட திலேயே எனது பொழுது கழிந்தது என்று சொல்ல முடியாமல் விழித்தான்.

அடுத்து உள்வேலை பெற்ற முதுந்தனிடம் அதிகாரி அதே கேள்வியைக் கேட்டார். நான் வேலை கேட்க்கொண்டே ஆங்கிலமும், கம்பியூட்டரும் படித்தேன். இதுவ அங்கு பெற்ற சான்றிதழ்கள் எனத் தன்னிடம் இருந்த சான்றிதழ்களைக் காட்டினான்.

பிகவும் நல்லது. படித்தது கொதுர் என்று எண்ணாமல் இப்படிப் படித்ததால் உயது அறிவு வளர்ந்திருக்கிறது. உம்மைப்போல மேலும் மேலும் படிக்க விரும்புபவர்களைத் தான் எங்கள் கம்பனி விரும்புகிறது. உமக்கே வேலைமைத் தருகிறோம் எனக்கூறிய அதிகாரி முதுந்தனுடைய கையைக் குறுக்கினார்.

சயந்தன் தனக்கு அம்வேலை கிடைக்க வில்லை என சிகவும் கவலைப்பட்டான். தந்தையார் கல்வி ஒரு கடல் என்று சொல்லியதை மதியாமல் வீண் பொழுது போக்கியது மடத்தனம் என்ற உண்மை அவனுக்கு விளங்கியது. ஔவைப்பாட்டி கூறியபடி ஓதுவது ஒழியேல் என முதுந்தன் ஒழிவின்றிப் படிக்காமல் நன்னாடு பெற்றான். என்பதை நாமும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

காங்கிரஸ் களின் தாழ்வும் கண்ணீர்தோ
 வேல்வழி முகக்க களிநு
 500
 புகழின் சைவ பாங்குள்ள சிந்தனை, பார்ப்பு கருத்தில் மூலம் சிவனாக போட்டால் சிவனாக வேல்தை மது பாங்குள்ளபடி சிவனாக
 சைவ ஔவைப் போது சிவனின் சிவிய போது மில் சிவிய புகழும் கொண்டு விடும்.

திருக்கோயில்

சீவநீதி ச. குமாரசுவாமி திருக்கல்

மாக்குடி பாநந்தலர் திருக்கல்
காண்டகு முற்கல் செய்ளநீன் ருநவாய்க்
கண்வக ணுகெல்லாக் கதக்கு
சீவநீதியுள்ளம்;

எனவும்,
‘நூற்றிலைந் தீந்த முறைபாற் றொடங்க் ன்க்கோள்
வாந்தலகெடவல் கந்தருநவர் வாய்க்கும் ஏயமுறே’
தாயுமபகவாபிகர்

எனவும்,
‘பேயலையா பிவிவய்கும் பிளையேனை நுள்ளநனை
வாநினவே ளைவியுற வையுநிலைவர் பாவியெழும்
வேயனதே துணையாணன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தேய்க்கினையா னுக்கினையக் கெளணையர் சீவநீதியே’
திருநாஸகபிந்த சுவமிகள்
எனவும் வரும் அருள்வாக்குக்களால் உண
ரப்படும்.

சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நினைப
வொட்டாமல் அயர்ப்பிக்கும் மும்மல அழுக்கை
குள்ள நீராய் கழுவி அயராத அன்பைச்
செய்யும் பெய்யாடிபார்களை ஒரு கருத்துகூற
மலமயக்கம் நீக்குமாறு அன்புக்கருடைய
அவரது திருநீரை தந்தையும் சீவாலயத்தையும்
சிவனெனவே கண்டு வழிபட்டு வாழும்
இவர்களை நோக்கி சீவன் முத்தராவார் எனச்
சிவநூலாடியே அழைப்பெய்தும். ஆலய வழியாந்
செய்து நெருங்கி நெறத்திப மார்க்கண்டிய
முனிவர் இதற்குச் சான்றாவார்.

அத்த வானா மலைக்கும் மனைநீர்
புகள் போடுமுன் பரவி யேர்துத்
கத்தவானியா சிவானலை வாருமீர்
குந்த் வியத்தினான் முயுகுலாய்க் குளான்
கத்தாருவார்

ஆலய வழிபட்டின் பெருமையை ஆன்மாத
களுக்கினர்த்தி அவர்களை நல்வழிப்

சிவபெருமான் எங்கும் விமலமாய் திரும்பினும்
சிவலிங்க முதலிய திருமேனிபும், தருமர்
சங்கமயமும் இடமாகக் கொண்டு தீண்டும்
அகத்தே உயிரிடமாகக் கொண்டு தீண்டும்
ஆன்மாய்க்கல் செய்பும் வழிபட்டடைக் கொண்ட
ருளுவர். சிவபெருமான் இவையிடங்களில் தயிரில்
நெய் போவ விளங்கி திரும்பர். யர்வைய இடங்க
ளிலெல்லாம் பாலில் நெய் போல வெளிப்படாது
திரும்பர். ஆதலினாலே நாமெல்லாம் நமது
பரமபதியாகிய சிவபெருமானைக் குருகிங்க
கங்கமம் ஆடிய இடங்களிலே விதிப்படி
கிரத்தையோடு வழிபடல் வேண்டும்.

நாயர் சங்க மங்க விளத்திரன் திருவி என்னு
மாயர் பூணை கொண்டு பங்குளிக்கு வருவன வாய்ப்
விரன் நான்கு விளத்திரன் கொண்டு விரன் பூணை
வாய்க்கும் பெருமனை நாயு பங்குளி வாய் கொடுக்க
சிவநீதி செய்தார்.

இவ்வழியாடு மேற்கூறிய சரிசைய, கிரீணய,
போகம், குடாணம் என்னும் நான்கு, மார்க்கண்ட
தாராலும் செப்பறபாலதேயாம், மலநீங்கிய
சிவநூலிசுழும் பூவ மலலாசனன் ஆக்காணயப்
பொருட்டும் சிவானந்தம் மென்பேறும் வளர்தற்
பெருட்டும் சிவலிங்க முதலிய திருமேனிகளை
வழிபடுவர். ஆன்மாத்களை முத்தியாகிய
காலயில் ஏற்றும் காரணமாகவே முத்தி தவர்
தீர்த்தம் என்னும் முன்று வழிவாய்ச்
சிவபெருமான் விளங்குதீன்றான் இவர்களை
முறைபாக வழிபடுவோர் பரமாதாரியரால்
உண்மையானவம் பெற்று முத்தியடைவர். அது

‘கண்டுகபற் சீவநீதி செய்ளநீனைக் கோற்கல்
விதண்பத்து நான்குகொ லெக்க
காண்டபல் மலத்தீர் பங்குறை விளையான்
மத்தரு முய்க்கலை கொடுக்க
காண்டகு எமக ஏநாதய் குகை

A fox can kill a fearless, warrior-faced elephant if it go in to mud in which its legs sink down
500

படுத்தாமாறு திருவுள்ளம் கொண்ட உயர்ந்தோர் காஞ்சிபுரம். திருவானைமலை, யாயுரம், திருமயிலைப்பூர், முதலிய தலங்களிலும்: விநாயகர் திருச்செங்காட்டங்குடி, திருநாரைபூர், திருவெண்ணெய் நல்லூர், முதலிய தலங்களிலும் பெரியமணியக்கடவுள் திருச்செங்குலூர், திருப்பரங்குன்று, திருத்தனிகை, பழசி முதலிய தலங்களிலும் ஆலயம் அமைத்துப் புசித்தார்கள். திருங்கிதோர், அழகியமுனிவர், வலிட்ட முனிவர், பிரம்மா விட்டுறு, சரஸ்வதி, இலக்குமி, நவம்சிகாக்கள், ஏவை முனிவர், தேவர்கள், சமபாசாரியர்கள், பரிபுஷத்தமர்கள். அரசர்கள் முதலிய புருஷரும், ஆலயவழிபாடு செய்தவற்றோ, போக போகளுக்களைப் பெற்றார்கள். அந்நிகைகளையிய சிலந்தி, நாரை, கங்குருளி, சர்ப்பம், பாணன், முதலியவரும் ஆலய வழிபாட்டாலேயே முத்திபடைந்தனர்.

சிவாலயங்களில்லாதவர் எவ்வீடு செல்வங்களால் நிறைந்திருப்பினும் திருவானைந்த வுரன்றி; கூடியாம். இவ்வண்ணம் "திருங்கோயில்லாத திருவிழாருள்.....அனைபெல்லா முயல்வகாவி காதே" எனவந்த தேவரக்காலும், "விழுநிலைலாத நெற்றிபாழ், சிவாலயில்லாத கிராமம் பாழ், சிவபெருமானைப் புகிராத செவ்வம் பாழ், சிவபெருமானைப் பற்றிம்குறாத சால்திரம் பாழ்; எனவரும் பிருகஜ்ஜ்ஜுபாலோப நிதம் வாக்சியத்தாலும் உணரப்படும்.

சைவாலயங்களில் சூத்திரிய பூஜை உற்சவ பிரதிஷ்டை பிராயச்சித்தங்கள் கொல்லாம் சிவபெருமான் ஆண்டாக்கள் பொருட்டு அருளிச் செய்த சிவாகம விதிப்படியே நடைபெறத்தக்கன. இவைகொல்லாம் வேறெந்த நாளிலும் விதிக்கப்படவில்லை. அது

பொங்கு மாமறைப் புத்தூள் கொண்டவர்
எங்கு மாக் பிறந்தவர் பூசனைக்
காக்கள் வேண்டு நாங்கலா ராய்க்குளவன்.
தூங்க வாகாஞ் சொன்ன முறைமையால்.
எனவார்

எப்பிவீடு நாகமத்தீ வொங்குபு சனைக்கேற்பக்
கொங்குமருப்பினால் முதலான கொல்கை வரைந்து
மைநறைபுக் கலை தீது மனைமரும்க்க வறிபாடு
செய்துவரும் தவமுண்டா முயல்வீடு கோசரியர்
எனவும் வரும். அருளிப்பெற்றிதையி திருவாக்காலும்

இவ்வைய பொருளார் தள்ளி விழுவியே ஓடுபய
வெந்தை
வைவறியே மனைக்குந்தானு மாலா வுரைமாவள்ள
றுவகை யுருளிமொல்கை மாகம விதியாழியிக்கு
விவ்வழிபாடு செய்து வேண்டியபாள் வருதும்
பெற்றபால்
எனவரும் சூத்திரியப்பசியச்சாரியர் திருவாக்காலும்
அறியப்படும்.

வழிபாடானது அகவழிபாடு புறவழிபாடு என இருவகைப்படும். அகவழிபாடு அந்தர்பாகமென்றும், சட்புசையென்றும், மானசபூசை என்றும், சொல்லைப்படும், புறவழிபாடு புறப்பூசை என்றும் பெரியாகமென்றும் சொல்லைப்படும் புறவழிபாட்டிறுதுள்ள ஆலயம் தூயம் தீயம் திருமஞ்சனம் கைகொத்தியம் முதலான உபகரணங்களையெல்லாம் அகத்தே மனதின்மொற் பொருத்திச் செய்வதே அந்தரியாக பூசையாம். அந்தரியாக பூசை செய்த புறப்பூசை செய்யவேண்டும் என்பது ஆகாசித்தம். "அழகியில் ஆண்டாண்டிவழியும் சிவனை" பூசை செய்யாது மறந்து புறத்தில் புசிவ்வென்பவரின் பால் தன் உள்ளங்கலையில் இருப்பதைக் கண்டும் மறக்கையை நம்புகலோனை ஒப்பாவன்" என்று சிவதருமோத்திபர் கறாகின்றது.

உள்ளேவைச் செய்வானைக் காட்கள் சிவவுய்வன்
உள்ளேசெய் பூசை யுருத்து.
எனச் சொல்லியபெரியும் செய்தும்.

இங்ஙனம் சிவவிஷயப் பெருமானை அகத்தும் புறத்தும் வழிபாடுதவர்கள் செவ்வ மரணத்துக்கு ஆளாகின்றார்கள்.

பிழை அடுத்த இதழில் தொடரும்.....

சைவநீத் மாத இதழ் பெறுமதி விபரம்

தமிழ்சீர்த் தூய 25.00 ஆக்ட்டொன்றிற்கு ரூபா 250.00 ஏனைய நாடுகளில்
ஆக்ட்டொன்றிற்கு ஸ்ட்ரேலிங் பவுண்ட் 10 அல்லது US\$ 15
சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் எங்கள் பங்களிப்பு எங்கள் என்பதை
நாம் ஒவ்வொருவரும் சீக்கிரப்பொருட.

சர்க்கர் அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

C. Navaneethakumar

No 30, Ranya Road, Colombo-04, Sri Lanka.

T'Phone No: 2580458

இப்பாது சள தூய்க்கி,
காழிப்பாணம்

நீதானவீந் தொள்வகுக்கு

தாரண

வைகாசி

01	14.05.2004	வெள்ளி	மாதப்பிறப்பு
03	16.05.2004	ஞாயிறு	பிரதோஷ விரதம்
05	18.05.2004	செவ்வாய்	சிமாவாசை விரதம்
06	19.05.2004	புதன்	கார்க்கை விரதம்
10	23.05.2004	ஞாயிறு	சதுர்க்கி விரதம்
11	24.05.2004	திங்கள்	நவீநந்தியடிகள் குருபுசை சேக்கிழார் குருபுசை
12	25.05.2004	செவ்வாய்	சோமசுமார் குருபுசை
18	31.05.2004	திங்கள்	பிரதோஷ விரதம்
19	01.06.2004	செவ்வாய்	வைகாசி வீசாகம்
20	02.06.2004	புதன்	பூரணை விரதம்
22	04.06.2004	வெள்ளி	மீருஞானமப்பங்கர் குருபுசை மீருநீலகண்டபாழ்பாணர் குருபுசை முருகர் குருபுசை தீருநீலகண்டர் குருபுசை
24	06.06.2004	ஞாயிறு	சங்கடஹர சதுர்க்கி விரதம்
32	14.06.2004	திங்கள்	கழற்சிங்கர் குருபுசை

சைவநீத் இதழில், வெளிவரும் கட்டுரைகளினுள்ள கருத்துக்களுக்குக்
கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். -இதழ் நிர்வாகிகள்

GeDora

Dream has Come True
EXPRESS SERVICE

Housing Loans

Within

24 BUSINESS

Hours

Hot Line / Fax: 01 2573510

